

лестно и пъргово каквото е тълото на единъ младъ конь, който не е оставилъ еще ливадитъ.

Но скромността на правытъ е едно свято преданіе въ нѣкои си села отдалечени отъ развращенното движение на голъмытъ градове, и, помежду всичкитъ фамиліи въ селото Белеръ, фамиліята на Мориса ся почиташе за честнѣ и истинолюбивѣ. Германъ отиваше да тръси женѣ; Марійка бѣше едно момиче много младо и много сиромашко за да помисли той за неїкъ нѣщо съ такова намѣреніе, и, освѣнъ ако даромъ предположимъ чи той бѣ человѣкъ безъ сърдце и злонравенъ, не бѣше никакъ възможно да има той нѣкои виновни мысль близу до неїкъ. Дѣдо Морисъ не ся обезпокояваше, слѣдователно, никакъ гдѣто го видѣ да земе на капулѣтъ тѣзи хубавѣ дѣвойки; Гиллета бы счела за обидѣ препоръкѣтъ, којкто бы могла да му даде, да икъ уважи като своиѣ собствениѣ сестрѣ; Марійка ся качи съ плачове на кобулѣтъ, слѣдѣ като цѣлуна двадесятъ пѣти майкъ си и младитъ си пріятелки. Германъ, който бѣше и самъ наскръбенъ, съчувствуваше еще повече на жалостътъ и, и тръгна съ единъ изгледъ серіозенъ, когато съсѣдните жители казваха съ рѣкѣтъ сбогомъ на бѣднѣтъ Марійкъ бѣзъ никакво злонамѣреніе.